Donderdag, 4 Maart 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No 3842

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Russen veroveren Lgov en Dmitriev.

Grote Duitse verliezen bij Russische bestorming van Rzhev.

Hamburg in de nacht hevig gebombardeerd.

Duitse 'représaille-aanval' op Londen.

KNOX WIL EEN VLOOT OM ALLE ZEEËN TE BEHEERSEN.

Alex Singleton seint uit Washington:

Frank Knox, de Noordamerikaanse Secretaris van Marine, deelde mede, dat een plan bestaat voor een vloot, „die groot genoeg is om alle zeeën over de gehele wereld te beheersen."

De bekendmaking werd door Knox gedaan bij het ontvouwen van een programma om het personeel van de Marine op te voeren tot 2.250.000 tegen Juli 1944. Hierbij waarschuwde de Secretaris, dat men een verlies van 10% der manschappen van de Marine moet verwachten.

Het plan van Knox en de kosten, die gepaard zullen gaan met de zee-oorlog, werden gepubliceerd door het subcomité van het Huis voor het aanbesteden van gelden voor de Marine. Men heeft juist het werk voltooid aan de nieuwe begroting van 4 milliard dollar voor de Marine.

Leden van het subcomité drongen bij Knox aan op een uitleg voor het aantal verliezen van de Marine in officieren en manschappen, dat slechts 19.022 heeft bedragen. Schout bij Nacht Randall Jacobs, Hoofd van de Afdeling Personeel van de Marine, legde uit, dat tot op heden „minder dan 10% van de vloot in enig gevecht gewikkeld is geweest."

Knox antwoordde op een vraag betreffende de aangevraagde som voor kleding ten behoeve van het reusachtig personeel van de Marine: „Wij bouwen geen vloot voor twee oceanen maar een vloot, die groot genoeg is om alle zeeën over de gehele wereld te beheersen. De schattingen zijn gemaakt met het oog op wat nodig zal zijn naar gelang de schepen gereed komen. En hoe meer zij gereed komen, des te uitgebreider zullen ook de kustinstallaties moeten worden om zulk een vloot van dienst te kunnen zijn."

Jacobs vertelde aan het Comité, dat de Marine 3205 schepen in dienst had op 1 Januari 1943. Dit aantal zal tegen het eind van dit jaar moeten worden opgevoerd tot ten minste 4100 (Washington, (AP) 3.3).

CHURCHILL LEIDT SPECIALE CABINETSZITTING.

Premier Churchill leide een speciale cabinetszitting om het grondwettelijke kluwen van het Lagerhuis te ontwarren tengevolge van de dood van Kapitein Edward Fitzroy, de 73-jarigen Voorzitter van het Lagerhuis sedert 1928. Fitzroy overleed na een langdurige ziekte. Het was de eerste bijeenkomst van het cabinet, welke de Premier bijwoonde sedert zijn ziekte. Volgens de hiervoor bestaande bepalingen kan het Lagerhuis niet wettig vergaderen zonder den Voorzitter. Ook is er volgens de bepalingen geen waarnemend Voorzitter bij het overlijden van den Voorzitter.

Beide Kamers van het Parlement gingen op reces, toen het overlijdensbericht werd bekend gemaakt. Naar verwachting zal men deze week niet meer bijeenkomen. Waarschijnlijk zal de Koning bij de eerstvolgende bijeenkomst van het Lagerhuis een boodschap zenden met verzoek aan de leden om een nieuwen Voorzitter te kiezen. Clinton Brown, die plaatsvervanger was van Fitzroy, heeft kans om benoemd te worden, doch Majoor Lloyd George zou het ook kunnen worden (Londen, (AP) 3.3).

ROOSEVELT 10 JAAR IN HET WITTE HUIS.

D. Harold Oliver seint uit Washington:

Roosevelt voltooide heden zijn tiende jaar als President in het Witte Huis. Op deze dag verkeerde de President in dezelfde onzekere positie betreffende een vierde bestuursperiode als vier jaar geleden toen de derde periode, die een einde maakte aan de Noordamerikaanse traditie, een politiek vraagstuk vormde. De dag werd herdacht door een bijeenkomst vóór het noenmaal, waarbij Roosevelt den Democratischen Nationalen Voorzitter Frank Walker met 12 andere autoriteiten en leden van het Comité ontving, als vertegenwoordigers uit verschillende delen van het land.

Omtrent de toekomstige plannen zeide een zegsman van de Democratische Partij: „Ik geloof niet dat iemand — en ook niet de President — thans een voorspelling kan doen omtrent 1944. Indien de oorlog voorbij is of bijna voorbij tegen de tijd van de Conventies over ongeveer 16 maanden geloof ik niet, dat de President nog een periode zal aanvaarden." Hij zeide, dat Roosevelt in dezelfde positie verkeert als vier jaren geleden (Washington, (AP) 3.3).

[Het weekblad „Time" is van mening, dat de oppositie tegen een vierde Bestuursperiode van Roosevelt groter zal zijn. Een der vooraanstaande politieke persoonlijkheden in de V.S., de Heer James Aloysius Farley, is namelijk werkende om een eventuele vierde bestuursperiode van Roosevelt tegen te gaan. Farley is Voorzitter van de Democratische Partij in de Staat New York en Directeur van de Coca Cola Export Maatschappij. Het vreemde is, dat hij Roosevelt tweemaal tevoren gesteund heeft bij de Presidentiële verkiezingen. — Red.]

NOG EEN VIERDE BESTUURSPERIODE VAN ROOSEVELT?

Enkele leden uit het Bestuur van het Nationale Democratische Comité stelde aan Roosevelt voor om zich candidaat te stellen van de partij voor de verkiezing in 1944, indien de oorlog nog aan de gang zou zijn. De Voorzitter Frank Walker zeide evenwel, dat Roosevelt „geen antwoord" had gegeven op dit voorstel (Washington, (AP) 3.3).

DE DUITSE TERUGTREKKING VAN RZHEV.

Edward Ball seint uit Londen:

Het Rode leger behaalde een nieuwe grote winterzege en dwong de Duitsers zich uit Rzhev terug te trekken. Dit werkt ertoe mede om Finland uit de oorlog te werken. Tevens wordt Hitlers gehele Noordelijke defensiepositie voor Polen en de bezette Baltische staten hierdoor bedreigd.

De Duitsers gaven zelf de ontruiming van Rzhev toe. Het Hoofdcommando bevestigde het verlies van het bastion, nadat de radio van Berlijn eerst de bekendmaking had uitgezonden en deze toen had ingetrokken. Dit is typisch van de verwarring, die de laatste tijd onder de nazie-propagandisten te bespeuren is, wanneer zij slecht nieuws moeten bekend maken.

Hitlers Hoofdkwartier deelde mede, dat de terugtrekking geschiedde „volgens het plan bij het uitvoeren van bewegingen om de frontlijn te verkorten". Krijgswaarnemers zagen in deze nieuwe nederlaag evenwel veel ernstiger gevolgen voor de Duitsers.

Rzhev is een dertiend'-eeuwse-stad en ligt op beide oevers van de bovenloop der Wolga. De Duitsers hadden er een verdedigings-systeem aangelegd, teneinde Smolensk te beschermen. Het verlies ervan door de Duitsers kwam kort na de Russische verovering van Demyansk, de versterkte stad, verder naar het Noorden. Hierdoor zijn de Duitsers dus in een gevaarlijke positie gekomen aan de Centrale en Leningrad-fronten.

Het zag er naar uit, dat de Duitsers Rzhev hebben ontruimd om te voorkomen, dat er een tweede Stalingrad zou ontstaan. Om zijn linies recht te trekken moet Hitler zich thans meer dan 160 kilometer terugtrekken, tot voorbij Smolensk. Want de Russen hebben zelf in het begin van deze winter een wig gedreven door Velikie Lukie, dat ten Noorden van Smolensk ligt.

Zjukovs leger in de gebieden van Rzhev en Velikie Lukie scheen in een positie te zijn om zich op Smolensk te werpen, terwijl Timosjenko's leger te Demyansk aanvallen kan doen op de flank van de Duitsers aan het Leningradfront.

De dubbele Russische overwinning in het Noorden trof samen met de berichten, dat Timosjenko anderhalf millioen man heeft opgehoopt aan het Leningrad-front voor een aanval op grote schaal over de Duitse doorgang langs de Baltische Zee.

Krijgswaarnemers zeiden, dat bij het slagen van een dergelijk plan Finland geen andere keuze zal hebben dan vrede te vragen.

Maar de gevolgen weggelaten is het verlies van Rzhev op zichzelf reeds een zware slag voor de Duitsers. Zij veroverden de stad in het zomer-offensief van 1941 en veranderden haar ogenblikkelijk in een vesting, die twee Russische tegen-offensieven weerstond (Londen, (AP) 3.3).

SPECIAAL RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

Als volgt luidt een speciaal Russisch communiqué:

„Enkele dagen geleden begonnen onze troepen met de beslissende bestorming van de stad Rzhev. De Duitsers hadden de stad en haar toegangswegen sinds lang omgezet in een krachtige vesting. Heden 3 Maart veroverden onze troepen Rzhev na een langdurig en hevig gevecht. Volgens onvolledige gegevens werd het volgende oorlogsmateriaal veroverd: 112 tanks, 78 kanonnen van verschillend caliber, 35 locomotieven, 12 spoorwagons en 5 verscheidene opslagplaatsen alsook grote hoeveelheden granaten, mijnen, machinegeweren, geweren en ander oorlogsmateriaal.

De vijand liet op de toegangswegen van de stad en in Rzhev zelf ongeveer 2000 gesneuvelde officieren en manschappen achter. De eersten, die de stad binnentraden, waren de eenheden onder bevel van Generaal-Majoor Kupryanov, Generaal-Majoor Olesjov en Kolonel Sjulganin. Onze troepen veroverden na hardnekkige gevechten de stad en het spoorwegknooppunt Lgov. Een grote hoeveelheid oorlogsmateriaal werd veroverd, waaronder 145 vrachtauto's met granaten, 22 vrachtauto's met andere ammunitie, 3 opslagplaatsen met ammunitie en afzonderlijke grote opslagplaatsen met granaten en twee ruimten met materiaal van de genie.

Na beslissende aanvallen veroverden onze troepen de stad Dmitriev Lgovsky. Er werden oorlogsmaterialen veroverd die worden geteld" (Moskou, (AP) 3.3).

DUITSE TERUGTREKKING UIT OREL VOORZIEN.

Het Britse nieuwsagentschap zeide in een bericht uit Stockholm, dat volgens berichten van het Russische front de Duitsers zich waarschijnlijk van Orel zullen terugtrekken, aangezien het Rode leger het dorp Chotetovo heeft bezet. Chotetovo ligt op minder dan 32 kilometer ten Zuiden van Orel aan de spoorlijn tussen Moskou en Kursk.

Een Transocean-bericht, dat door Radio-Berlijn werd uitgezonden, zei, dat de Duitse positie rond Orel krachtig is. Men sprak echter van de mogelijkheid, dat de Sovjet-troepen zouden trachten rond de stad te trekken en haar van achteren aan te vallen. Voorts zeide het bericht: „Men kan aannemen, dat Duitse tegenmaatregelen zijn getroffen" (Londen, (AP) 3.3).

SABOTAGE VAN GANDHI?

De Britse Persvereniging voorspelde, dat de Regering van Brits Indië spoedig een verslag zal publiceren met het doel om aan te tonen, dat Gandhi en het gehele All India Congress de verbindingslinies van Generaal Wavell het vorig jaar hebben gesaboteerd (Londen, (AP) 3.3).

MOEILIJKHEDEN BIJ VORMING FINS CABINET.

De krachtige Finse Agrarische Partij weigert steun te geven aan een cabinet, dat gevormd wordt onder den nieuw-benoemden Premier Viano Hakkila.

Volgens politieke waarnemers zouden hierdoor zijn kansen kunnen worden teniet gedaan om een nieuwe Regering te vormen. Hakkila begon 's morgens met het vormen van een cabinet met het aanzoeken van Sir Henric Ramsay voor de post van Minister van Buitenlandse Zaken.

Ramsay trad af als Minister van Bevoorrading in het vorige cabinet. Enkele jaren geleden werd hij Ridder van het Britse Imperium voor de diensten, die hij had verleend aan de Brits-Finse handel. (Helsinki, (AP) 3.3).

DE RANTSOENERING IN U.S.A.

Gezagsdragers van het Noordamerikaanse Bureau voor de Prijsregeling deelden mede, dat vleessoorten, kaas, boter, keukenvetten en olie met ingang 1 April zullen worden gerantsoeneerd onder toezicht van de voedselrantsoenagentschappen. Men zeide, dat het vleesrantsoen waarschijnlijk 1¾ U.S.-pond per persoon per week zal bedragen.

Het Hoofd van de Prijsregeling, Prentiss Brown, deelde aan verslaggevers mede, dat plannen voor het rantsoeneren van kaas en andere artikelen later op de dag zouden worden besproken (Washington, (AP) 3.3).

Het nieuws van vandaag.

Moskou heeft thans officieel medegedeeld, dat Rzhev veroverd werd door de Russen na een uiteindelijke bestorming van de vesting door het Rode leger. Talrijke oorlogsmaterialen werden buitgemaakt door de zegevierende Russen en 2000 nazies lieten het leven in en bij de stad. Thans worden de Duitsers in Zuidwestelijke richting achtervolgd waarbij nog 11 bewoonde plaatsen veroverd werden.

In de zelfde bekendmaking omtrent de verovering van Rzhev werd ook gezegd, dat de steden Lgov en Dmitriev Lgovsky, respectievelijk op 72 en 88 kilometer ten Noord-Westen van Kursk, door het Rode leger genomen zijn. De Russen bevinden zich dus op 70 kilometer van de spoorlijn, die van Bryansk naar Konotop en Kiev loopt. Meer naar het Zuiden langs het Russische front worden plaatselijke successen behaald door vriend en vijand. Dat de voortgang van de Sovjets hier belemmerd wordt is hoofdzakelijk te wijten aan het slechte weer (blz. 1).

De Duitsers hebben in de afgelopen nacht twee zogenaamde 'représaille-aanvallen gedaan op Londen. De toestellen van de nazies konden echter nauwelijks Londen bereiken, aangezien zij stieten op zulk een krachtige verdediging, dat zij snel het hazenpad moesten kiezen. De Britten gebruikten behalve hun gewone luchtdoelkanonnen nog andere nieuwe wapenen. Treinen en bussen bleven lopen in Londen als of er niets te doen was (blz. 3).

De Duitse aanvallen hebben ook niet kunnen voorkomen, dat de Raf er tijdens de nacht weer op uit trok. Hamburg was ditmaal uitverkoren voor een bezoek. Londen noemde de aanval 'hevig' (blz. 3).

De situatie in Noord-Afrika vertoont geen grote verandering (blz. 3).

In Australië heerst grote vreugde over de bekendmaking, dat de vliegtuigen onder het commando van Generaal MacArthur onlangs een Japans convooi van 22 schepen op weg naar Nieuw Guinea hebben vernietigd (blz. 3).

A. V. Alexander, de Eerste Lord der Britse Admiraliteit, deed enkele mededelingen in het Lagerhuis betreffende de duikboten - bestrijding. De laatste maanden noemde hij de beste voor wat betreft de verliezen van koopvaardijschepen.

Uit Rio de Janeiro zegt een bericht, dat de Duitsers een Spaans schip hebben getorpedeerd. Blijkbaar kunnen de nazies geen Gealliëerde prooi meer vinden naar hun zin, n.l. onbewapend en onbeschermd.

Jacques Maritains artikel over een herkerstening van de maatschappij wordt vandaag besloten (blz. 1). Een vraaggesprek met John Gersira, directeur van het Gouvernementsautobusbedrijf op Curaçao, staat op de laatste bladzijde.

Het „Herstel van de Hiërarchie in Nederland" wordt herdacht op blz. 2.

Christelijk Humanisme.

LEVEN MET ZIN EN RICHTING.

door

JACQUES MARITAIN.

II.

Indien het juist is, wat ik in het eerste deel van mijn artikel gisteren beschreven heb, dan is het duidelijk dat voor de menselijke maatschappij de enige weg tot herstel ligt in het weer terugvinden van het ware beeld des mensen en een beslist streven naar een nieuwe christelijke beschaving, een nieuwe christenheid. De moderne tijd heeft veel goede dingen gezocht langs verkeerde wegen; maar thans gaat het erom goede dingen te zoeken langs juiste wegen en om de menselijke waarden te redden, waarin onze vaderen hebben gehoopt en welke door valse wijsgerige systemen van de laatste eeuw in gevaar gekomen zijn. Maar daarvoor moeten wij de moed en de durf hebben om ons te geven aan dat grote werk der hernieuwing, hetwelk zal moeten zijn een inwendige en uitwendige gedaanteverandering. Een lafaard vlucht van het nieuwe, maar de moedige gaat juist op het nieuwe in. De Christenen van tegenwoordig staan met betrekking tot de huidige beschaving juist tegenover dezelfde problemen als hun voorvaderen in de 16e en 17e eeuw stonden tegenover de natuurphilosophie. In die eeuwen waren de physica en de moderne astronomie, toen in opkomst, nauw verbonden met de wijsgerige systemen, welke de Christelijke overlevering aanvielen. De verdedigers dezer traditie wisten echter niet het nodige onderscheid te maken. Zij namen tegelijk stelling èn tegen dat, wat de moderne wetenschap zou worden, èn tegen de wijsgerige dwalingen, die aanvankelijk op deze wetenschap parasiteerden. Er waren drie eeuwen nodig om dit misverstand op te ruimen, indien het waar is dat een beter wijsgerig perspectief ons daarvan weggetrokken heeft. Het zou weer een ramp zijn, wanneer we thans nogmaals in een gelijke dwaling zouden vervallen wat betreft de philosophie van de beschaving. Het goede in de aspiraties der 19e eeuw en het goede hetwelk hiermede bereikt is, moeten bewaard worden tegenover de dwalingen van deze eeuw en de aanval van de totalitaire barbarij. Er moet een wereld van echt humanisme en Christelijke beschaving opgebouwd worden.

Voor iemand, die de historische ontwikkeling nagaat, staat het vast, dat de komende nieuwe Christelijke beschaving hemelsbreed zal verschillen van de beschaving der middeleeuwen, alhoewel beiden het Christendom als grondslag hebben. Immers de historische atmospheer der Middeleeuwen is zo geheel verschillend van die der moderne tijden.

De middeleeuwse beschaving, met ideaal het Heilige Roomse Rijk, was een „sacrale Christelijke beschaving", waaraan de tijdelijke dingen, wijsgerige en wetenschappelijke rede, evengoed als de staat dienstbaar waren. Zij waren instrumenten van geestelijke dingen, van godsdienstig geloof en van de Kerk.

In de loop der eeuwen erlangden tijdelijke dingen de overhand, wat op zichzelf een geheel natuurlijke ontwikkeling was. Doch de ramp van dit proces was dat, instede van een onderscheid te maken voor een betere eenheid, het de aardse beschaving steeds verder afscheidde van de geest des Evangelies.

In het nieuwe tijdperk van het Christendom zal moeten worden verenigd wat los gescheurd was. Het tijdperk zal in tegenstelling tot bovengenoemd tijdperk der „sacrale Christelijke beschaving" er een zijn van „profane" Christelijke beschaving, waarin stoffelijke, wijsgerige en wetenschappelijke rede, evengoed als de staat hun autonomie zullen bewaren, er terzelfder tijd de bezielende en inspirerende rol erkennen, die geestelijke dingen, godsdienstig geloof en de Kerk spelen op een hoger plan.

Dan zal Christelijke levensbeschouwing een richtlijn worden voor een levende, „niet-decoratieve". Christelijke gemeenschap, een gemeenschap van menselijke rechten en persoonswaardigheid, waarin mensen van alle rassen en overtuigingen zullen samenkomen in een tijdelijk gemeenschappelijk werk, echt menselijk en vooruitstrevend.

Bij de laatste analyse zou ik willen zeggen dat, sedert het einde der Middeleeuwen — een tijdstip waarop het menselijk schepsel, juist terwijl het zich bewust werd, zich ook beëngd en te neer gedrukt gevoelde in zijn afzondering — de moderne tijden vurig verlangden de menselijke natuur in ere te herstellen. Deze rehabilitatie moest in God gezocht worden, doch men zocht haar in een afzondering van God. Ze moest geëerbiedigd worden door zich aan God te verbinden en van Wien ze alles ontvangt, te beginnen met haar waardigheid. Na de grote teleurstelling van het „anthropocentrisch humanisme" en de wrede ondervinding van het anti-humanisme van onze dagen, heeft de wereld behoefte aan een nieuw humanisme een „theocentrisch" of integraal humanisme, dat den mens zal beschouwen in al zijn natuurlijke zwakheid, in de totaliteit van zijn gewond wezen, waar God in woont; in de volle werkelijkheid van zijn natuur, de zonde en de heiligheid. Zulk een humanisme zal erkennen al wat in den mens irrationeel is, om hem onderdanig te maken aan het verstand, en de rede en alles wat bovennatuurlijk is, om dan het verstand weer tot leven te brengen en den mens weer bevattelijk te maken voor het opnemen van het goddelijke. De voornaamste taak van dit humanisme zal zijn, om de tijdelijke dingen van dit leven weer te doordringen met het Evangelische zuurdeeg en de Evangelische inspiratie — een taak om het profane en tijdelijke te heiligen.

In plaats van de beschaving der bourgeoisie de democratie.

Dit „humanisme van de Vleeswording" zal bezorgd zijn voor de schare, om het recht op een tijdelijk bestaan, den mensen zijn geestesleven waardig; om de beweging, welke den arbeidersklassen haar historische rechten moet brengen en de daarmede gepaard gaande sociale verantwoordelijkheid. Dit humanisme zal er naar streven om in plaats van de beschaving der bourgeoisie en een economisch systeem, gebaseerd op de vruchtbaarheid van het geld, niet een collectivistische economie te plaatsen, maar een — wat ik zou willen noemen — „personalistische" democratie. Deze taak is verbonden aan de grootste inspanning onzer dagen om de legers van het Heidense Rijk te verslaan, en een toekomstige wereld op te bouwen, wat niet minder kracht zal eisen. Zij is ook verbonden aan het opwekken van het religieus bewustzijn. Een der ergste ziekten, waaraan de moderne wereld lijdt, is het dualisme, de splitsing tussen goddelijke en wereldlijke dingen. De laatste, de dingen van het sociaal, economisch en politieke leven, zijn overgeleverd aan hun eigen vleselijke wet, ver van de eisen van het Evangelie.

Terzelfder tijd werd de Christelijke ethiek, die immers het maatschappelijke leven niet werkelijk dekte, tot een universum van formules en woorden.

Bovendien schijnt de moderne beschaving, die heden ten dage het verle-

den duur betaalt, als het ware voortgestuwd door de tegenstrijdigheden waaraan zij lijdt, naar een tegenstelling van ellende en een steeds toenemend materialisme.

Om al deze rampen te boven te komen, hebben wij het ontwaken en de scheppende kracht der vrijheid nodig, waartoe de mens niet bij machte is door de goede wil van de staat of een partij-paedagogie, maar door de liefde, die het middelpunt van zijn leven oneindig hoog boven de wereld en de stoffelijke belangen verheft. In het bijzonder heeft het ontkerstenen onzer beschaving ten gevolge gehad, dat de mens zijn hoop plaatst in zuivere kracht en in de doeltreffendheid van de haat, terwijl uit het oogpunt van een integraal humanisme alleen een politiek ideaal van rechtvaardigheid en burgerlijke vriendschap, dat politieke sterkte en technische uitrusting veronderstelt, in staat is het werk van een sociale wedergeboorte te leiden.

Door zich zelf te geven bereikt de mens het toppunt van zijn leven.

Het beeld, opgesloten in het integraal humanisme, bestaat uit een wezen van stof en geest, welks lichaam afkomstig moge zijn door historische ontwikkeling van dierlijke vormen, maar welks ziel direct door God geschapen is. Hij is gemaakt voor de waarheid, bekwaam door zijn verstand God te kennen als de Oorzaak van zijn Wezen, en Hem intiem te kennen door de gave des geloofs.

Het is de menselijke waardigheid een beeld van God te zijn; zijn rechten en plichten komen voort uit de natuurwet, wier bepalingen het eeuwige plan van de scheppende Wijsheid in het schepsel uitdrukken. Gewond door de zonde en dood sedert de eerste zonde van zijn ras, wier last op ons allen drukt, maar door Christus tot een goddelijk ras en goddelijk nakomelingschap gemaakt, met een goddelijk leven, is hij geroepen om door lijden en liefde in het verlossingswerk van Christus te treden. Zijn natuur roept hem van de andere kant tot het historisch ontwikkelen van zijn vermogens, doordat het verstand langzaamaan de heerschappij over zijn eigen dierlijkheid en de stoffelijke wereld erlangt.

Onze natuurlijke liefde tot God en het menselijk wezen is zwak; de charitas alleen, van God ontvangen als een deelneming in Zijn eigen leven, doet den mens werkelijk God boven alles beminnen en in God ook den menselijken persoon. Aldus brengt broederliefde het vuur van het eeuwig leven op aarde, en dat is de ware vredesstichter. Het moet binnen in ons de natuurlijke deugd van vriendschap ontsteken, die, miskend door zovele dwazen, nochtans de echte ziel van de maatschappij is. Dàn krijgt het menselijk bloed een oneindige waarde.

Van de ene kant, is niets ter wereld kostbaarder dan één enkel menselijk persoon. Van de andere kant stelt de mens niets liever dan zijn eigen leven bloot aan alle mogelijke gevaren en verkwisting — en die toestand is normaal. De verklaring van deze paradoxe is, dat de mens heel goed weet, dat de dood niet het einde is, maar het begin. Indien ik aan het vergankelijke leven van den mens denk, dan denk ik aan iets, dat van nature is. Maar den mens kan gevraagd worden zijn leven op te offeren door toewijding aan den evennaaste of door de plicht des vaderlands.

Meer nog, één enkel woord is meer waard dan het menselijk leven, indien een mens door dit woord uit te spreken een tyran trotseert voor de zaak van waarheid of vrijheid. Doch als ik bovendien aan het onvergankelijk leven van den mens denk, dat hem „een god maakt bij deelneming" en, dat aanvangend hier op aarde, bestaat in de aanschouwing Gods van aangezicht tot aangezicht, dan is **niets ter wereld** kostbaarder dan het menselijk leven. En hoe meer een mens zich geeft, des te meer maakt hij zijn inwendig leven intenser. Iedere zelfopoffering, iedere zelfovergave sluit in zich, hoe klein ook, een sterven voor iemand, dien wij lief hebben. De mens, die weet dat de dood per slot van rekening maar een episode is, is gereed zich te geven met nederigheid, en niets is menselijker en niets is goddelijker dan juist deze overgave van zichzelf, want „het is gezegender te geven dan te ontvangen".

Op zoek naar een menselijke beschaving.

Wat de beschaving betreft, de mens van het christelijk humanisme weet, dat politiek leven op een gemeenschappelijk goed gericht is, hetwelk boven een loutere verzameling van individueel goed staat. Hij weet, dat gemeenschappelijk werk vooral moet streven naar een verbetering van het menselijk leven, en ieder in staat moet stellen als een vrij mens op aarde rond te wandelen en de vruchten van cultuur en geest te genieten. Hij weet, dat het gezag van hen, die aangesteld zijn om over het gemeenschappelijk welzijn te waken, en die in een maatschappij van vrije mensen door het volk zijn gekozen, afkomstig is van den Schepper der natuur en — derhalve op voorwaarde dat het juist zij — in geweten verplicht. De mens van het Christelijk humanisme bemint de vrijheid als iets waartoe hij waardig moet zijn. Hij beseft, dat hij wezenlijk gelijk is met andere mensen in respect en omgang. Hij beschouwt de justitie als de kracht tot het beschermen van de politieke maatschappij en het noodzakelijke eerste vereiste „om ongelijken gelijkelijk te behandelen" en de baan vrij te maken tot burgerlijke vriendschap. Hij is zich bewust zowel van de verschrikkelijke vuurproef, die de opkomst van het machinisme aan de menselijke geschiedenis oplegt, als van de prachtige verlossingsmacht die het den mens biedt, indien het brute instinct van overheersing zich de techniek van de machine niet ten nutte maakt, om het mensdom tot slaaf te maken, en indien rede en wijsheid sterk genoeg zijn om ze aan te wenden ten dienste van echt menselijke belangen en toe te passen op de standaarden van het natuurlijke leven. De mens van het Christelijk humanisme verlangt niet een industriële beschaving, maar een beschaving, die echt menselijk is en naar de eisen van het Evangelie..

Ten laatste, wat het inwendige dynamisme van het menselijk leven aangaat, heeft de mens van het Christelijk humanisme een einddoel, God te zien en te bezitten — en hij streeft naar zelfvolmaking, wat het voornaamste element is van het onvolmaakt geluk, dat hij op aarde kan bereiken. Zo heeft leven doel en richting voor hem, en op deze weg kan hij opgroeien, zonder ronddraaien en weifelen en zonder geestelijk een kring te blijven. Deze volmaaktheid, waar hij naar streeft, is niet een stoïcijns atheïsme, dat een mens berooft van de macht te zondigen, maar eerder de volmaaktheid van liefde, liefde tot een ander, dien hij bemint boven zich zelf, en dien hij smeekt om steeds grotere vereniging en meer liefde, ofschoon hij in de proces onvolmaaktheden en zwakte met zich draagt. In een dergelijke Evangelische volmaaktheid ligt vrijheid, die veroverd moet worden door een ascetische inspanning, maar die ten slotte gegeven wordt door den Beminde, die de eerste was, die ons heeft lief gehad.

Vrijheid en broederschap zijn niet dood.

Maar deze verticale beweging naar goddelijke vereniging en zelfvolmaking is niet de enige beweging, welke de inwendige stuwkracht van het menselijk leven in zich bevat. De tweede, een horizontale beweging, betreft de evolutie van het mensdom en openbaart geleidelijk de substantie en de scheppende krachten van den mens in de geschiedenis. De horizontale beweging der beschaving, indien gericht op de ware tijdelijke belangen, helpt de verticale beweging der zielen. En zonder de beweging der zielen naar eeuwig doel, zou de beschavingsbeweging de zorg verliezen van geestelijke energie, van menselijke noodwendigheid, en scheppende uitstraling naar haar tijdelijke voltooiing. Voor den mens van het Christelijk humanisme heeft de geschiedenis een betekenis en een richting. De geleidelijke integratie van de mensheid is alzo een vooruitstrevende emancipatie van de menselijke slavernij en ellende, alsook van de banden der stoffelijke natuur. Het opperste ideaal, naar hetwelk het politieke en sociale werk van het mensdom moet haken is de inhuldiging van een broederschap.

Dat wil niet zeggen, dat er een dag zal komen, dat alle mensen op aarde volmaakt zullen zijn en elkander broederlijk zullen beminnen, maar dat legt de basis voor de hoop, dat de huidige ordening van het menselijk leven door het opbouwen der beschaving een graad van volmaaktheid zal benaderen, welker **standaard** althans de rechtvaardigheid, en de vriendschap is. Naar welk doel toch, tenzij haar volmaaktheid, zou men streven? Dit is het zuivere hoge ideaal van een echte democratie, van de nieuwe democratie, naar welke wij uitzien. Het eist niet alleen de ontwikkeling van een krachtige technische uitrusting en een standvastig en rationeel politiek-sociale organisatie in de menselijke maatschappijen, maar ook heldhaftige levensphilosophie, en het levend makende gist van de Evangelische inspiratie. Juist om tot zo'n ideaal op te gaan moet de maatschappij sterk zijn. De inhuldiging van een gemeenschappelijk leven, dat aan onze natuur beantwoordt, het ontwikkelen van vrijheid, en het bewerken van vriendschap in de kern van een beschaving, die leeft door deugden, welke boven burgerlijke deugden staan, dit al bepaalt het historische ideaal, waarvoor de mens geroepen kan worden te werken, te vechten en te sterven. Tegenover de Nazie-„mythe van de 20ste eeuw", tegen over het duizendjarig rijk van brutale overheersing, dat de propheten van de Duitse rassenleer aan hun volk beloven, moet een grotere en sterkere hoop oprijzen, een-nog stoutere belofte moet aan het menselijk ras gegeven worden. De waarheid van Gods beeld. zoals van nature in ons geprent, d.w.z. vrijheid en broederschap, is niet dood. Indien onze beschaving met de dood worstelt, dan is dat niet omdat ze teveel durft, en teveel aan den mens voorstelt. Neen, de reden is, dat ze niet genoeg aan hen durft voor te stellen. Zij zal herleven, een nieuwe beschaving zal leven krijgen, op voorwaarde dat ze hoopt, wil, en de waarheid trouw en heldhaftige beminnen, alsook de vrijheid en de broederschap.

SLOT.

Buitenland.

„NOG IS POLEN NIET DOOD".

Ongeveer 250.000 Polen geven georganiseerde steun aan de Geallieerden bij de strijd tegen de As-mogendheden. Behalve deze grote georganiseerde groep strijden nog duizenden een guerrilla-krijg in Polen zelf. Polen is wat het aantal strijdbare manschappen betreft, **Nummer 5** in de rij der Verenigde Volken, en **Nummer 1** van de Regeringen-in-ballingschap, met inbegrip zelfs van Frankrijk. De Poolse luchtmacht is de 4e in grootte van de Geallieerde luchtmachten; de Poolse luchtmacht is sterker en groter dan die van China.

— Het bekende pelgrimsoord Czestochowa (in Oost Europa bekender dan Lourdes) moet verduitst worden, hoewel er voor de oorlog zelfs geen Duitse minderheid woonde.

— Generaal Wladislaw Sigorski heeft een sociaal hervormingsprogram gepubliceerd voor verbetering van vele toestanden in Polen na de overwinning.

— Het dorp Kitow (provincie Lublin) heeft een lot ondergaan als Lidice. Alle mannelijke bewoners werden neergeschoten en vrouwen en kinderen werden in concentratiekampen opgesloten. Dit was de straf, toen enkele vrouwen weigerden gehoor te geven aan een bevel van ontruiming.

MENSEN ALS GRONDSTOF.

De tijden zijn voorbij dat de Duitse expansionisten op hun banier de leus „Mensen, zonder levensruimte" meedroegen in hun campagne voor de herkrijging van de vroegere Duitse koloniën overzee. Nu het Hitler-régime de beheersing over de wereld beoogt, vertelt men het volk, dat hun eerste plicht ten opzichte van het vaderland moet zijn zich te vermenigvuldigen.

Een uitlating door Dr. Walter Gross, hoofd van het nazie-bureau van Rassen-politiek, geeft een beeld van de houding der nazies ten opzichte van dit vraagstuk: volgens hem zijn de Duitse mannen, vrouwen en kinderen grondstoffen.

„Onze tijden vertegenwoordigen een nieuw tijdperk inzoverre wij ons gesteld zien voor een nieuw vraagstuk dat onbekend was in vroegere tijden — de 'Rohstoff Mensch', aldus de „Muenchener Neueste Nachrichten" die een verklaring van Dr. Gross aanhaalde. Nadat de oorlog gewonnen is, zullen onze vereisten op dit gebied oneindig veel groter zijn, dan tot dusver het geval is geweest.

Waarlijk verbazende **methoden** zijn door de nazies toegepast om het Duitse geboorte-cijfer omhoog te stuwen. Er zijn gevallen bekend, dat afgevaardigden van de vrouwenorganisaties kinderloze echtparen een jaar of meer na het huwelijk ondervroegen naar de redenen van hun kinderloos leven en de geboorte van kinderen aanmoedigden. Behalve een belangrijke vermindering in de belastingen van staatswege, bestaan er ook gemeentelijke instellingen, die financiële steun bieden aan kroostrijke gezinnen, die slechts geringe inkomsten hebben.

De nazie-autoriteiten schrikken er zelfs niet voor terug het onechte moederschap te propageren. De nazie-partij heeft een organisatie in het leven geroepen, die de naam draagt van „Lebensborn" dat zich toelegt op de exploitatie van huizen voor ongehuwde toekomstige moeders. De 'Lebensborn' draagt zorg voor geheimhouding wat betreft zwangerschap en bevalling. Deze huizen hebben hun eigen registratie-bureaux.

Een decreet van den burgemeester van Wattenscheid (Westfalen), hetwelk beoogt een groeiend geboortecijfer in zijn gemeente te bereiken onverschillig of het echte, dan wel onechte kinderen betreft — vindt in de nazie-pers de meest duidelijke bijval. Het volgende is genomen uit „Das Schwarze Korps" het orgaan van Hitlers élite-garde, de Schutz Staffel of S.S.:

De stad Wattenscheid heeft te kampen met een ernstig gebrek aan geboorten... De burgemeester heeft bepaald, dat er onmiddellijk maatregelen moeten worden getroffen om deze kwaal tegen te gaan, maatregelen die alle lof en navolging verdienen. Het gemeentelijke bestuur is van plan aan elke eugenetisch degelijke familie, die een vierde, vijfde of meer kind voortbrengt na 1 Januari 1940, de nodige geldelijke middelen te verschaffen om zich een eigen huis te kopen of een modern en gezond huis met vier vertrekken te huren tegen een maximum huurprijs van 34 marken (ƒ 25.—). Voor elk derde, vierde of meer kind zal het gemeentelijke bestuur aan de moeder een bonus uitbetalen van 100 marken (ongeveer 70 gulden). Al deze concessies zullen evenwel afhankelijk zijn van een op schrift gestelde waarschuwing aan het gemeente-bestuur binnen ten minste acht maanden vóór de bevalling, bovendien nog met de mededeling dat men van plan is een groot gezin te vestigen en meer kinderen te verwekken... Dezelfde concessies zijn ook van kracht ten aanzien van vrouwen, die vóór 1910 geboren zijn, bij het haar geboren worden van het eerste of tweede kind en die ongehuwd zijn gebleven tengevolge van het feit, dat de man, die haar door de natuur was toegewezen, in de oorlog is gevallen.

Het blad zwaait op kwistige manier lofuitingen toe aan den burgemeester vooral ten aanzien van diens houding tegenover ongetrouwde vrouwen en haar kinderen en vervolgt: „Op deze manier zullen de van levensbelang zijnde reserves van ons volk worden gemobiliseerd, welke tot dusver ongebruikt zijn gebleven omdat gehele generaties van Duitse vrouwen veroordeeld waren tot een kinderloos leven door onwetendheid en stommiteit... Ofschoon moraliserende, sentimentele oude dames hadden bepaald, dat aan de 2.000.000 tijdens Wereldoorlog I omgekomen mannen, de corresponderende 2.000.000 vrouwen moeten worden bijgeschreven, wordt thans op haar een beroep gedaan om haar natuurlijke bestemming als vrouw te volgen".

Een campagne om de „traditionele vooroordelen" der Duitse vrouwen ten opzichte van onwettigheid op te heffen, werd door vooraanstaande nazie-leiders, met steun van de pers op touw gezet. Adolf Hitler nam hiertoe zelf het initiatief toen hij in het gastenboek van een der Lebensborn-instellingen voor ongehuwde toekomstige moeders schreef: „Iedere moeder van goeden bloede moet ons heilig zijn".

Grote publiciteit werd gegeven aan een decreet van Heinrich Himmler, hoofd van de S.S. en van de Gestapo, waarin deze verklaarde: „Boven de sluier van burgerlijke wetten en gewoonten zal het voor de Duitse vrouw van goeden bloede mogelijk zijn het grote voorrecht te genieten moeder te worden van kinderen, zelfs buitenechtelijk geboren, onder soldaten, die onder de wapenen zijn geroepen. Die mannen en vrouwen, die door de staat bevolen zijn geworden om de plaatsen in te nemen aan het thuisfront, zijn ook herinnerd aan hun heilige plicht om nieuw leven te scheppen".

Ingeval van nood „zal door de S.S. zorg gedragen worden voor alle toekomstige moeders en kinderen, echte of onechte, die tijdens deze oorlog geboren werden", aldus beloofde Himmler.

„Mannen van de S.S. en gij, moeders van die kinderen, welke Duitsland van u verwacht, geeft het bewijs, dat u, geïnspireerd door uw geloof in Der Fuehrer, en uw vastbeslotenheid om de eeuwige instandhouding van ons bloed en onze natie te verzekeren, vastbesloten zijt alles te geven voor het welzijn van Duitsland".

In verband met de meermalen met klemtoon geuite verklaring, dat Duitsland een „overschot heeft van 2.000.000 vrouwen" doet zich de vraag op, wie de vaders zullen zijn van al die kinderen, die Duitsland verwacht van ongehuwde moeders. Het logische antwoord zou zijn, dat die vaders zullen moeten worden genomen uit de **gelederen der getrouwde mannen van wie** men verwacht dat zij een bijzit hebben.

Het is waar, dat de nazie-pers bij het propageren van een groeiend geboorteaantal (onverschillig van echte of onechte kinderen) angstvallig het woord „overspel" schuwt. Evenwel is het ook een vaststaand feit, dat in een vertrouwelijke circulaire aan de S.S., welke door hun meerderen was ondertekend, het aan getrouwde mannen geoorloofd is, en zelfs aangemoedigd wordt, om er extra echtelijke „affaires" op na te houden, teneinde het vaderland van een groter kinderaantal te voorzien. Dezen mannen werd duidelijk aan het verstand gebracht niet kieskeurig en overgevoelig te zijn en uit de mode geraakte ideeën omtrent trouw in het huwelijk te verbannen.

In Duitse kerkelijke kringen heeft men deze gang van zaken met de grootste bezorgdheid gadegeslagen. De Rooms Katholieke kerk **heeft altijd** grote gezinnen aangemoedigd, doch de nazie-methoden om een toenemend geboorte-aantal te verkrijgen werden op bittere wijze aangevallen door de katholieke priesters in Duitsland, die betogen, dat de Duitse vrouwen „op de basis worden gesteld van kind-verwekkende machines". In deze kringen is men hoogst bezorgd voor hetgeen men beschouwt als een zorgwekkende daling in de moraal der jongeren. Wanneer de half-volwassen jeugd van de pers te horen krijgt, dat „onze tijd een gezonde zinnelijke omgang voorstaat en de boze idee van de bourgeoisie pseudo-moraal verwerpt", en wanneer dit standpunt weerspiegeld wordt in haar omgeving, dan is het onvermijdelijk, dat de uitwerking hiervan heel slecht is.

Er zijn vele gevallen bekend, van leden van de B.D.M. (Bund Deutscher Maedchen), waarvan de meesten meisjes zijn tussen 13 en 16 jaar, die moeder zijn geworden. In de kraamvrouwenafdeling van het Xaverius-hospitaal in Berlijn hebben dozijnen meisjes van 13 en 14 jaar het leven geschonken aan een kind. Zij behoorden tot de armere klassen en haar ouders waren verheugd toen zij naar de zomerkampen werden gebracht, welke kampen werden gehouden **door de** Hitler-jeugdbewegingen.

Herstel der Hiërarchie in Nederland.

Vandaag is het 90 jaar geleden, dat Paus Pius IX de breve „Ex qua die arcano" uitvaardigde, waarbij het herstel van de hiërarchie in Nederland werd vastgesteld. In zijn uitgaven van 21 en 22 December 1942 heeft „Dagblad Amigoe di Curaçao" uitvoerig de geschiedenis van dit herstel van St. Willibrords Kerk geschetst.

Bijkans 3 eeuwen was de hiërarchie van de glorierijke Nederlandse Kerkprovincie verloren. De bakermat van het Nederlands Katholicisme, het Utrecht van den grootsten Nederlander, St. Willibrord, bleef eeuwen lang zonder Herder. Op 4 Maart 1853 werd de Wijdlufte Stoel van den Heiligen Willibrordus weder in ere hersteld, tezamen met het herstel of oprichting van vier andere bisschopszetels: Haarlem, den Bosch, Breda en Roermond. Talloos zijn de zegeningen die er sedert dit herstel over katholiek Nederland zijn uitgestort. De vruchten van dit herstel werken door tot in deze tijden. De Aartsbisschop van Utrecht en Zijn mede-Bisschoppen zijn voorvechters in de Nederlandse nationale strijd tegen den vijand, die ons land overweldigde.

Ieder goede en rechtvaardige daad werpt immer haar goede vruchten af. Toen de Oranjes hun katholieke onderdanen dit rechtvaardig toekomend bezit schonken, schonken zij zich onwetend wellicht een machtige steun en trouw. In verdrukt Nederland zullen vele Katholieken God heden danken voor de weldaad toen verkregen en zij zullen het Koninklijk geslacht niet vergeten, dat hieraan medewerkte. Het ware een schone gedachte om ter gelegenheid van dit gedachtenisfeest bij de Katholieke Nederlanders het idee te propageren om God te beloven de oude Salvator-Cathedraal in Utrecht weder in haar oude katholieke glorie te herstellen, wanneer Nederland voor een al te grote verwoesting moge bespaard blijven.

„Heilige Willibrordus bewaar Uw volk".

NIEUWS UIT DE KATHOLIEKE WERELD.

— Londen: In het concentratiekamp van Oswiecim overleed Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Leon Wetmanski. Wijbisschop en Vicarius Generaal van het Bisdom Plock in Polen.

In het concentratiekamp van Dachau overleed ten gevolge van uitputting Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Michaël Kozal, beheerder van het Bisdom Wloclarwek in Polen.

— Bern: Ter gedachtenis aan de geïnterneerde Poolse soldaten, die gedurende de oorlog gestorven zijn, zegende Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Franz von Streng, Bisschop van Bazel, een kapel in te Zuchwil.

CURAÇAO

MR. VAN DER MEER IN BEROEP BIJ GOUVERNEUR.

Mr. S. W. van der Meer, wiens inschrijving als practizijn werd doorgehaald, zoals reeds gemeld, is gisteren hiervan in hoger beroep gegaan bij Z.E. den Gouverneur. Eerlang zal Zijne Excellentie op de doorhaling dus een beslissing moeten nemen.

Het proces der practizijns tegen de Curiels zal voorts aanstaande Maandag voorkomen, waarbij Mr. S.G.C. van de Veen-Zeppenfeldt alhier als rechter in eerste aanleg zal optreden.

Zoals reeds medegedeeld zal veertien dagen later, op 22 Maart, de zaak van Mr. Van der Meer tegen de Heren Süthoff c.s. voorkomen, waarbij Mr. van de Veen-Zeppenfeldt eveneens als rechter in eerste aanleg zal fungeren.

HUURAUTOCHAUFFEURS WILLEN MEER BENZINE.

De Bond van huurautochauffeurs heeft bij Zijne Excellentie den Gouverneur een request ingediend met het verzoek om een grotere toewijzing van benzine. De huidige toewijzing van 60 gallons ontneemt den huurautochauffeurs de mogelijkheid hun brood te verdienen, aldus het request.

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Militair Voetbal: Vitesse — Steenrijk 3—2.

OPENBARE LEESZAAL EN BIBLIOTHEEK.

Ontspanningslectuur.

De Openbare leeszaal maakt de volgende aanwinsten bekend:

Bellamann, Kingsrow; **Buck,** Dragonseed; **Chevalier,** Driven woman; **Dickens,** A Christmas carol; **Diamant,** The days of Ofelia; **Erdely,** Prague braves the hangman; **Field,** All this and heaven too; Fourteen great detective stories; **Gardner,** The case of the velvet claws; **Lin Yutang,** A leaf in the storm; Moment in Peking; **Maurier, du** Frenchman's creek; **Partridge,** Big family; **Queen,** The adventures; The new adventures; The roman hat mystery; **Sapper,** The man in Ratcatcher; **Spring,** My son, my son; **Swift** Gulliver's travels; **Steinbeck,** The moon is down; **Werfel,** The song of Bernadette; **Ybarra,** Young man of Caracas.

Studieboeken.

Keller, The reader's digest of books; **Potter,** Is that in the Bible? **Coffin,** Coin collecting; **Ludwig,** The Mediterranean; **Churchill,** Great contemporaries; **Cuff,** The face of the war, 1931 — '42; **Paassen,** That day alone; Days of your years; **Undset,** Return to the future; **Jong, de** Je Maintiendrai, een jaar Nazie-tyrannie in Nederland: **Ludwig,** The Nile; **Stewart E. Peterson,** Builders of Latin Amerika; **Shirer,** Berlin diary; **White-book, Greek, Gillie,** Joseph Pilsudski; **Charnwood,** Abraham Lincoln; **Lane,** Commodore Vanderbilt; **Leech,** Reveille in Washington; **Schriftgiesser,** The amazing Roosevelt family; **Gunther,** Inside Asia; **Zweig,** Amerigo; **Rojas,** Exploracion oficial desde el norte de la América del sur; **Herting,** Good neighbors; **Peattie,** Audubon's America; **Toro,** Reflexiones sobre la Ley de...... 1834; **Ludwig,** Stalin; **Miller,** You can't do business with Hitler; **Rauschning,** The Revolution of Nihilisme; **Nucete-Sardi,** Cuadernos de indagación; **Hoover & Gibson,** The problems of lasting peace; **Grondal,** The romance of astronomy; **Smith,** Cursillo de taxidermia; **Meyer,** Fun for the family; **Barnwell,** The new encyclopedia of machine shop practice; **Shoolman & Slatkin,** The story of art; **Painting, Nucete-Sardi** Notas sobre la pintura en Venez; **Valentin,** Leonardo de Vinci; **Witt,** One hundred masterpieces of painting; **Forbes,** Paul Revere: Antologia de costumbristas venezolanos; **Pietri & Padron,** Antologia del cuento moderno venezolano, 2 dln; **Sola de,** Antologia de la moderna poesia venezolana, 2 dln.

Groot Japans convooi naar Nieuw Guinea vernietigd.

Aartsbisschop Spellman keert van Rome terug.

Duikboten-bestrijding gaat de laatste tijd beter, zegt Alexander.

Nieuwe grote successen van Britse duikboten.

EEN ERNSTIGE WAARSCHUWING AAN DE DUITSERS.

Anthony Eden maakte in het Britse Lagerhuis bekend, dat de Duitsers zijn gewaarschuwd in strooibiljetten, die door de Royal Airforce geworpen werden, dat de Geallieerden elkeen zullen ophangen, die schuldig bevonden wordt aan het martelen en doden van mensen ook Joden, in de bezette landen. De verklaring werd afgelegd in antwoord op voorstellen van de leden om een radio-campagne te openen teneinde den Duitsers de na-oorlogse bedoelingen van de Geallieerden bij te brengen.

Volgens Eden is de Geallieerde verklaring van 17 December 1942 betreffende de wreedheden der Duitsers reeds naar Europa uitgezonden. Tevens wordt pogingen gedaan om het Duitse volk kennis te doen nemen van deze boodschap (Londen, (AP) 3.3).

LORD ALEXANDER OVER DE ANTI-DUIBKOTEN-CAMPAGNE.

De Eerste Lord der Britse Admiraliteit, Lord A.V. Alexander, deelde aan het Lagerhuis mede, dat een escorte-vloot, die veel groter in omvang is dan die van het vorig jaar, aan de scheepvaart van de Verenigde Landen zal worden geleverd om de duikbootbedreiging te bestrijden. Hij deelde ook mede, dat de scheepsverliezen gedurende de laatste drie dagen veel minder waren dan in dezelfde maanden van de vorige winter. „Nog meer ernstige verliezen kunnen evenwel worden verwacht", aldus Alexander. "Want er is waarschijnlijk nog een grotere productie van duikboten dan dat zij vernietigd worden. Deze voorsprong wordt echter ingehaald. De anti-duikboten-campagne van de laatste vier maanden is de meest bemoedigende geweest van de oorlog. Wij geloven, dat wij in Februari de beste resultaten hebben bereikt tegen de duikboten. De aanvallen op de convooien naar Rusland hebben den Britten 2 kruisers, 10 torpedojagers, 6 andere oorlogsschepen en vele koopvaardijschepen gekost, maar deze hulp aan Rusland werpt haar winst af voor de zaak der Verenigde Landen. Reeds meer dan een millioen ton voorraden is in Noord-Afrika aangevoerd behalve nog de half millioen man, die door Churchill genoemd werden." (Londen, (AP) 3.3).

NOG TWEE DIVISIES MARINIERS NODIG.

Frank Knox brak het stilzwijgen over de reis, die hij enige tijd geleden ondernam in het gebied van de Stille Zuidzee en naar Guadalcanal. Hij zeide er bij deze reis van overtuigd te zijn, dat „wij op zijn minst nog twee divisies mariniers" moeten organiseren voor de krijgsverrichtingen over water en land in de Stille Zuidzee (Washington, (AP) 3,3).

EEN NIEUW SOORT OORLOGSSCHIP.

A. V. Alexander, de Eerste Lord der Britse Admiraliteit, maakte in het Lagerhuis bekend, dat een nieuw soort oorlogsschip wordt gebruikt om de duikboten te bestrijden. Hij beschreef het als sneller en zwaarder dan het corvette-type.

„Wij stellen voor het fregat te noemen", zeide hij. De corvetten zijn over het algemeen tussen de 500 en 600 ton groot (Londen, (AP) 3.3).

RAF VALT LAMPEDUSA AAN.

Het Hoofdkwartier van de Raf te Malta gaf het volgende communiqué uit: „Gisteren 2 Maart hebben onze gevechtsbommenwerpers het vliegveld van Lampedusa aangevallen. In de afgelopen nacht bevonden onze toestellen zich boven vijandelijke vliegvelden op Sicilië en werden vijandelijke vliegtuigen aangevallen, terwijl zij landden" (Malta, (AP) 3.3).

DAG-AANVALLEN OP WEST-EUROPA.

Een officiële Britse verklaring zeide: „Heden in de namiddag hebben Mosquito's van het Bommenwerpercommando, waarvan één vermist wordt, de slijperijen en de mijnen te Knaben aangevallen. Knaben ligt op 65 kilometer ten Oosten van Stavanger. Voltreffers werden waargenomen op de fabriek. Typhoons van het Gevechtscommando vielen de spoorwegen en andere objecten in Frankrijk en Nederland aan" (Londen, (AP) 3.3).

HAMBURG AANGEVALLEN.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „In de afgelopen nacht hebben onze bommenwerpers een hevige aanval op Hamburg gedaan. Er werden ook bommen geworpen op objecten in het Westen van Duitsland. Vliegtuigen van het Gevechtscommando voerden patrouille-vluchten uit en vernietigden een vijandelijk toestel boven zijn basis in Nederland. 10 Onzer bommenwerpers worden vermist" (Londen, (AP) 4.3).

DUITSE AANVALLEN OP LONDEN.

Het Britse Ministerie van Binnenlandse Veiligheid gaf het volgende communiqué uit: „Vijandelijke vliegtuigen deden gedurende de nacht twee aanvallen op dit land. In de eerste staken ongeveer 30 tot 40 bommenwerpers de kust over. Sommige daarvan drongen tot Londen door. De tweede aanval werd uitgevoerd door een kleinere strijdmacht, waarvan weinige Londen bereikten. Bommen werden geworpen op enkele gemeenten in het Oostelijk gebied en in het gebied van Londen. Er zijn enkele slachtoffers te betreuren, waarvan sommige overleden. De schade was echter nergens groot. 3 Vijandelijke vliegtuigen werden vernietigd" (Londen, (AP) 4.3).

KRACHTIGE LUCHTAANVALLEN OP BIRMA.

Noordamerikaans communiqué van New Delhi: „Een enorme brand werd op 1 en 2 Maart gesticht in de Japanse militaire installaties in Noord-Birma door vliegtuigen van het 10de Noordamerikaanse luchtcorps. Onze gevechtsvliegtuigen, die bewapend waren met lichte bommen en machinegeweren, deden herhaalde aanvallen van geringe hoogte over een uitgebreid gebied met de volgende resultaten: Een brug te Yupannaga werd beschadigd; te Taiphaga werden gebouwen, die door den vijand bezet waren, beschoten en er werd een grote brand achtergelaten; te Maingkwan werden vrachtauto's beschoten en vier branden werden gesticht; te Weshi werden 4 landhuizen die door vijandelijke troepen gebruikt werden, in brand gezet; te Nsopzup werd veel schade aangericht aan de gebouwen, die door de Japs bezet zijn en voorts werden twee vrachtauto's met bruggen-materiaal met machinegeweren beschoten en waarschijnlijk vernietigd.

Op 2 Maart viel een grote formatie van middelzware bommenwerpers met een gevechts-escorte Myitkyina aan. Deze stad heeft lang gediend als basis voor de vijandelijke krijgsverrichtingen. Ongeveer 15 ton aan bommen werd geworpen. Naar schatting heeft 75% van de projectielen doel getroffen. Gevechtsvliegtuigen van een formatie beschoten 4 vrachtauto's in het gebied van Nsopzup en een andere formatie viel Weshi aan, waardoor twee grote branden werden veroorzaakt. Van deze verrichtingen keerden al onze vliegtuigen veilig terug." (New Delhi, (AP) 3.3).

COMMUNIQUÉ VAN DE U.S.-MARINE.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit:

„Noordelijk deel van de Stille Oceaan: Gedurende Februari 1943 hebben Noordamerikaanse vliegtuigen, die opereren in slechte weersomstandigheden, 9 bombardementsaanvallen uitgevoerd op de Japanse installaties te Kiska. Bij deze aanvallen, die reeds tevoren werden bekend gemaakt, zijn meer dan duizend bommen geworpen en 10 vijandelijke vliegtuigen neergeschoten. Geen enkel Noordamerikaans vliegtuig ging verloren gedurende deze krijgsverrichtingen.

Stille Zuidzee: Op 2 Maart heeft een Hudson patrouille-bommenwerper (Lockheed A-29) bij het terugkeren van een zending, bommen geworpen op de Japanse stellingen te Munda op Nieuw Georgië" (Washington, (AP) 3.3).

SPAANS SCHIP DOOR DUITSE DUIKBOOT GETORPEDEERD.

Een goed ingelichte bron in Rio de Janeiro deelde mede, dat het Spaanse schip „Monte Igualdo" door een Duitse duikboot werd getorpedeerd en tot zinken gebracht. Men verwacht schipbreukelingen in Natal.

Op 24 Februari seinde de „Monte Igualdo" S.O.S. met de bewering, dat een ontploffing aan boord had plaats gevonden en men het schip moest verlaten. Er werden geen verdere bizonderheden verstrekt en klaarblijkelijk hebben andere Spaanse schepen zich niet in verbinding ermede gesteld, hoewel zich voortdurend Spaanse schepen op de Zuidatlantische Oceaan bevinden voor het onderhouden van een geregelde dienst naar de Zuidamerikaanse havens. Het S.O.S.-bericht maakte geen melding van een torpedering, doch heden zeide een gezaghebbende bron: „Volgens betrouwbare inlichtingen is de „Monte Igualdo" getorpedeerd en tot zinken gebracht door een Duitse duikboot. Schipbreukelingen begeven zich naar Natal" (Rio de Janeiro, (AP) 3.3).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russische middagcommuniqué luidt als volgt:

„Gedurende de nacht van 3 op 4 Maart voerden onze troepen offensieve gevechten in dezelfde richtingen als tevoren. Onze troepen hebben zich na de verovering van Rzhev een weg vooruit gevochten in Zuidwestelijke richting. De Duitsers wierpen voetvolk en tanks in verschillende tegenaanvallen in een poging onze opmars te stuiten en zich te nestelen in nieuwe verdedigingslinies. Alle tegenaanvallen werden afgeslagen. Onze troepen veroverden 11 bewoonde plaatsen. In een van deze plaatsen veroverden wij reeds 2 artillerie-batterijen, 2 mortieren-batterijen, een ammunitie-opslagplaats en 200 vaten olie.

Ten Westen van Rostov veroverden de manschappen van een onzer afdelingen een enkele vijandelijke stellingen. Tevens werden 3 kanonnen, 2 mortieren, 50 geweren en 6 radio-stations buit gemaakt. In een andere sector werd een vijandelijke tegenaanval afgeslagen. Als resultaat daarvan werden 200 Duitsers gedood.

Ten Zuid-Westen van Vorosjilovgrad versloeg een onzer afdelingen in een gevecht om een bewoonde plaats een compagnie van de vijandelijke infanterie. 2 Tanks werden buiten gevecht gesteld. Wij veroverden 3 tankafweerkanonnen, 5 machinegeweren, 2 mortieren en 11 vrachtwagens met ammunitie. Ten Noord-Westen van Charkov sloeg een onzer eenheden een tegenaanval af, die werd gedaan door de Duitse infanterie met steun van 20 tanks. Als gevolg van dit gevecht werden 10 vijandelijke tanks in brand gezet of ontwricht. 200 Hitlerieten werden gedood. Er werden gevangenen gemaakt.

In de streek van Lgov voerden detachementen van een afdeling aanvallende gevechten. In een sector bezetten onze troepen een bewoonde palats. De Duitsers deden een krachtige tegen-

„Ook ik zou het wel leuk vinden om na de oorlog hout te zagen........... maar waar?

aanval en braken weer in de bewoonde plaats door. Met een tegenstoot wierpen de Sovjets de Hitlerieten terug. Tijdens de achtervolging van hen werden ongeveer 300 vijandelijke soldaten gedood. In de Kuban veroverden onze troepen bij offensieve gevechten enkele vijandelijke verschansingen. Als resultaat van een gevecht veroverden de manschappen van een Russische afdeling 3 kanonnen, 14 machinegeweren, 11 vrachtwagens en een draadloos station. Er werden gevangenen gemaakt.

Een guerrilla-detachement in het gebied van Orel deed op 18 Februari een verrassende aanval op het Duitse garnizoen. In dit gevecht doodde men 90 Duitsers. De guerrilla's van een ander detachement deden een Duitse troepentrein ontsporen. Zij vernielden de locomotief, 2 wagons en 5 rolwagens met kanonnen en vrachtwagens. 17 Duitsers werden gedood en 35 gewond. Een groep van de Orel-guerrilla's viel een gemotoriseerde Duitse colonne aan op een verkeersweg. Men doodde 40 Duitsers en veroverde 2 zware machinegeweren, 10 lichte machinegeweren, 4 automatische geweren en 50 gewone geweren" (Moskou, (AP) 4.3).

STALIN FELICITEERT CHURCHILL.

Downinstreet 10 maakte bekend: „De Premier heeft hartelijke gelukwensen ontvangen van Premier Stalin voor het geslaagde bombardement op Berlijn door de Royal Airforce" (Londen, (AP) 3.3).

HET SPAANSE CABINET BIJEEN.

De radio van Parijs zeide, dat het Spaanse cabinet gedurende de laatste 48 uur tweemaal bijeen kwam om enkele belangrijke quaesties te bespreken betreffende de binnenlandse politiek (Londen, (AP) 4.3).

AS-DIPLOMATEN IN DE V.S. AANGEKOMEN.

Het Noordamerikaanse State Department maakte bekend, dat de Duitse en Italiaanse Consuls-Generaal te Algiers met hun personeel en gezinsleden, die door de Noordamerikaanse strijdkrachten werden gevangen genomen, onder bewaking in de Verenigde Staten zijn gearriveerd.

Het State Department deelde mede, dat onderhandelingen worden gevoerd voor het uitwisselen van deze mensen. Men zeide, dat zij zullen worden ingeruild tegen autoriteiten van de Verenigde Staten en andere Amerikaanse Republieken, die door de Duitsers in Frankrijk werden gevat en thans in Duitsland worden vastgehouden (Washington, (AP) 3.3).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

„In het Noorden van Tunis werden de gevechten voortgezet in het gebied van Sedjenane waar de vijand enige grond won ten koste van zeer hevige verliezen. De aanvallen in de andere gebieden werden alle met succes afgeslagen. De vijandelijke infanterie, die voortgang maakte in Oostelijke richting in de Mareth-linie werd met succes bestreden en afgeslagen door onze lichte pantserstrijdkrachten. De vijand versterkte zijn infanterie met tanks in dit gebied. In de nacht van 2 op 3 Maart werden objecten te Tunis en nabij Mareth gebombardeerd. Gisteren vielen onze bommenwerpers vliegvelden te Tunis aan. Tevens werden aanvallen gedaan op de vijandelijke landingsterreinen in het gebied van Gabès.

Voltreffers werden bespeurd op alle objecten, die aangevallen werden, vooral onder de vliegtuigen op de grond. In de Noordelijke sector vielen onze middelzware bommenwerpers de vijandelijke objecten op de grond aan. Onze gevechtsvliegtuigen waren de gehele dag actief in dit gebied en vernielden enkele vijandelijke voertuigen. In de Zuidelijke sector vielen gevechtsvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers vervoermiddelen op de wegen en andere objecten aan. 3 Vijandelijke vliegtuigen werden in luchtgevechten vernield. Van al deze krijgsverrichtingen werden 3 onzer toestellen vermist" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 4.3).

FRANS COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

Radio-Algiers zond het volgende communiqué uit van het Franse Hoofdcommando in Noord-Afrika:

„In de Noordelijke sector slaagden onze troepen erin hun stellingen te behouden, niettegenstaande de heftige en aanhoudende vijandelijke aanvallen. In de Centrale sector heersen er normale patrouille-activiteiten. In de Zuidelijke sector werden vijandelijke elementen van Bir el Ater vermorzeld. Het wegenkruispunt Tamerza werd door onze troepen bezet" (Londen, (AP) 3.3).

DE OPRUIMINGS - WERKZAAMHEDEN IN BERLIJN.

Berichten uit Berlijn aan nieuwsbladen te Stockholm deelden mede, dat de Duitse Minister van Munitie Albert Speer en de Burgemeester van Berlijn een oproep hebben gedaan aan de bewoners van de Duitse hoofdstad voor een speciale mobilisatie van alle krachten om de schade te herstellen, die door het bombardement van de Raf in de nacht van Maandag veroorzaakt werd (Stockholm, (AP) 3.3).

4 BINNEN 20 MINUTEN.

De Royal Airforce maakte bekend, dat de Nieuw Zeelandse vlieger Paddy Chambels van 28 jaar 4 Italiaanse bommenwerpers binnen 20 minuten neerschoot. De bommenwerpers behoorden tot een groep van 5 Savoia's 79, die een Geallieerd convooi aanvielen. Chambels bestuurde een Spitfire. Voor de daad kreeg hij het Onderscheiden Vliegerskruis (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 3.3).

SPELLMAN KOMT BIJEEN MET DE DIPLOMATEN TEN VATICANE.

De Spaanse Pers deelde mede in een bericht uit Rome, dat Aartsbisschop Francis J. Spellman gisteren een afscheids-audientie had met Z.H. den Paus. Daarna kwam Spellman bijeen met de diplomatieke vertegenwoordigers van het Vaticaan, die naar Rome werden teruggeroepen nadat de onderscheidene Regeringen gedwongen waren geworden haar nationaal grondgebied af te staan. De bijeenkomst werd voorgezeten door het Hoofd van het Vaticaanse Bureau voor oorlogsgevangenen Ivianoff (Madrid, (AP) 3.3).

SPELLMAN VERLAAT ROME.

Een bericht uit Rome, dat door Radio-Berlijn werd uitgezonden, zeide, dat Aartsbisschop Francis J. Spellman gisteravond een afzonderlijke afscheids-audiëntie had met den Paus. „Deze audiëntie was zo strict privé, dat zelfs de Kamerheer van den Paus er niet van op de hoogte was gesteld", aldus de radio. Tevoren had men gezegd, dat de Aartsbisschop, die op 20 Februari in Rome arriveerde, zou gaan naar Algiers via Barcelona. Later zou hij een bezoek brengen aan Engeland (New York, (AP) 3.3).

Aartsbisschop Francis J. Spellman van New York vertrok per vliegtuig uit Vaticaanstad. Men deelde mede, dat hij een antwoord van den Paus op een brief van Roosevelt meebracht. Hoewel de zegslieden zeiden, dat het antwoord geen bespreking van vredes-onderhandelingen voor Italië of enige ander land bevatte, — beweerde men, dat de Paus in algemene bewoordingen uitdrukking gaf aan Zijn hoop ten aanzien van de wereldvrede. Spellman zal waarschijnlijk het Noordafrikaanse front bezoeken en de gevangenenkampen inspecteren. Vervolgens zal hij naar Londen gaan alvorens naar de Verenigde Staten terug te keren (Bern, (AP) 3.3).

Spellman arriveerde in Sevilla aan boord van een vliegtuig van de Italiaanse luchtlijn Lati. Hij ging naar het Noordamerikaanse Consulaat, waar hij de nacht zou doorbrengen (Sevilla, (AP) 3.3).

MORRISON OVER „KINDERPRODUCTIE".

Zoals men zich herinnert, heeft in Engeland enige tijd geleden een idee opgang gemaakt, volgens hetwelk men het geboorte-aantal zoveel mogelijk zou verminderen, teneinde vrouwen vrij te maken voor arbeid. In hoeverre dit inderdaad gelanceerde plan is doorgevoerd hebben wij nooit gelezen. Thans lezen wij een rede van Herbert Morrison, welke juist het tegenovergestelde beklemtoont. Het aantal jeugdige mensen is zo klein, dat het ernstig begint te worden voor de na-oorlogse periode. Dit zowel als gevolg van geboortebeperking als van dood door oorlogsongevallen. Morrison wil nu de „kinderproductie" (de text gaf het lelijke woord „production of children") 25% opvoeren per gezin. Een en ander zal voor de instandhouding van de staatsorde in sociaal en ander opzicht na de oorlog nodig zijn.

DE MENING VAN HET VATICAAN OVER DWANGARBEID.

Onlangs heeft de radio van het Vaticaan met betrekking tot het protest van de Belgische Bisschoppen tegen de dwangarbeid verklaard: „De Kerk erkent nooit een régime, dat zijn heil zoekt in dwangarbeid of het deporteren van gehele bevolkingen, het onteignen en uiteendrijven van gehele gezinnen. Tegen al deze maatregelen heeft de Kerk altijd geprotesteerd en zal Zij altijd blijven protesteren. De menselijke vrijheid is een heilig goed en een gave Gods. Elkeen, die van zijn macht misbruik maakt en de vrijheid met voeten treedt, zal door God gestraft worden en ondergaan.

Het afzweren van God zal de ondergang veroorzaken van de volken, die hevig de menselijke vrijheden aanvallen en de vervulling van hun morele plichten verzaken."

ALLERLAATSTE NIEUWS

— Londen: De Britse Admiraliteit maakte bekend, dat Britse duikboten in de Middellandse Zee 7 vijandelijke schepen vernietigd hebben en 9 andere hebben beschadigd.

Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika: Veldberichten delen mede, dat Geallieerde patrouilles in de Centrale sector van Tunis Sidi Bouzid verlaten vonden door Rommels strijdkrachten. Aan het Noordelijke front hebben hernieuwde nazie-aanvallen in de Sedjenane-sector een Geallieerde terugtrekking van 6 kilometer nodig gemaakt.

— Londen: Radio-Algiers deelde mede, dat de Britse strijdkrachten een vijandelijke doorsijpelings-manoeuvre hebben opgeruimd en 10 as-tanks hebben vernield binnen een sector van 24 kilometer tussen Goubellat en Bou Arada. Voorts werden 30 van 170 vijandelijke tanks, die door de Duitsers in de Beja-sector werden gebruikt, buiten gevecht gesteld.

— Ankara: Ingelichte personen delen mede, dat Dr. Karl Clodius, de Duitse economische expert, tegen het einde van deze maand een bezoek aan Turkije zal brengen voor het bespreken van een nieuwe overeenkomst voor de levering van Turkse chroom aan Duitsland. De huidige overeenkomst, waarbij ook chroom betrokken is, loopt op 31 Maart af.

— Canberra: De leden in het Australische Huis van Afgevaardigden braken heden los in een langdurig gejuich toen Premier John Curtin een communiqué van Generaal MacArthur voorlas, waarin bekendgemaakt wordt, dat een Japans convooi van 22 schepen op weg naar Nieuw Guinea werd vernietigd. Namens het Gemenebest gaf Curtin uitdrukking aan de trots ten aanzien van de verrichtingen van MacArthurs vliegers.

— New Delhi: Een Regeringscommuniqué deelde mede, dat Gandhi goed sliep en opgewekt is na zijn vasten gebroken te hebben.

— Londen: Een bulletin zeide, dat Zijne Eminentie Arthur Cardinaal Hinsley een „zeer goede nacht had en dat zijn verbetering aanhield". De dagelijkse bulletins over zijn toestand zullen niet meer worden uitgegeven.

— Londen: Radio-Berlijn zeide in een uitzending, dat de Russische strijdkrachten „plaatselijke doorbraken" hebben gemaakt in de nazie-linies aan de flanken van het front voor Orel.

Drie nieuwe Autobuslijnen in het verschiet

Schottegat-Lijn blijkt goed te voldoen.

Autobusbedrijf is een Gouvernementsbedrijf, dat ieders sympathie heeft.

Het Ongelijk Lopen der Stadsklokken de grote Hinderpaal.

JOHN GORSIRA GAAT TARIEVEN VOOR SCHOOLKINDEREN VERLAGEN

„Uit de put......"

Binnen afzienbare tijd komen er al meer autobuslijnen bij:

1) de **Penlijn**, die uit de stad de Penstraat en de gehele daarbij gelegen buurt zal doorrijden;

2) de **Santa Rosa-lijn**, die bovendien de woonwijken Van Engelen en Mahaai zal bedienen;

3) de **Mundo Nobo-lijn**, die de stadswijk van Mundo Nobo en omgeving in alle richtingen zal doorkruisen.

Aan de trieste toestand, die het Gouvernement hier jaar in jaar uit heeft laten voortbestaan, namelijk dat niet van overheidswege (bij gebrek aan afdoende maatregelen van particuliere zijde) het openbaar vervoer geregeld werd, gaat dus een einde komen.

Deze drie lijnen vormen een onderdeel van John Gorsira's gouvernements-autobusdienst. Zij staan dus los van hetgeen eergisteren in het vraaggesprek met Drs. J. H. van Boven beschreven werd, nl. dat alle autobusjes binnen enkele weken voorzien zullen moeten zijn van borden, welke het bereden traject aangeven. Deze busjes ook al rijden ze op vaste trajecten, rijden **niet** op vaste tijden. Het gaat ook daarmede dus al in de goede richting, maar de organisatie hiervan staat los van de Gouvernements-autobusdienst. **John Gorsira daarentegen rijdt op vaste lijnen en op vaste tijden.**

De organisatie van het Gouvernements-autobusbedrijf is ontzettend moeilijk. In andere landen ontwikkelden deze lijnen zich vanzelf uit diligence-lijnen e.d. Hier moest van de grond af worden opgebouwd en nog wel van een grond, waar het een grote **wanorde was.**

John Gorsira vertelde ons, dat de Schottegatlijn prachtig voldoet, iets dat eikeen kan zien, want de bussen zijn steeds goed bezet. De Heer Gorsira gaf toe, dat er nog verbeteringen moeten worden aangebracht, maar dat het ontzettend moeilijk is om alle fouten terstond te herstellen. Zo zijn nog steeds niet alle H-borden door D.O.W. afgeleverd. Voor de nieuw te openen lijnen is het moeilijk kaartjes te drukken, etc.

De 3 bovengenoemde lijnen zullen voorlopig met daarvoor bestemde truckjes worden bereden, welke duidelijk zullen worden beschilderd, zodat verwarring met de ongeregelde truckjes niet mogelijk is.

De bussen zullen rechtstreeks uit de stad rijden, zodat men steeds directe verbinding heeft. De kleine ritten zullen **een dubbeltje** kosten.

Van het publiek vernamen wij reeds enkele malen, dat het meer dan tevreden is met de kwartierdienst tussen Willem- en Emmastad. Van niets heeft men opeens zulk een dienst gekregen, dat men 4 maal per uur naar de Isla kan. **Het wachten is op de Directie van de Isla om bussen te laten rijden van de ingangen (bijv. van de Apotheek Beatrix) door Rio Canario en Negropont.**

In één opzicht wachten wij ook op het Gouvernement, dat nu zal moeten bepalen, **dat alle van de openbare weg af zichtbare klokken onderling gelijk moeten lopen. De chaos op dit gebied is wanhopig.** Men kan om half tien van het Brionplein vertrekken dan om zeven minuten later om één uur de bus op het Wilhelminaplein nemen (een andere klok op dezelfde monumentale toren geeft dan tegelijkertijd bijv. 9.15 uur aan) en tenslotte naar het Julianaplein rijden, waar het dan ook weer half tien is. Laat men elke dag een kanonschot lossen, een sein met de alarmsignalen geven, of wat dan ook, en het ongelijk lopen van openbare klokken strafbaar stellen.

Er zijn stemmen opgegaan tegen de tarieven voor **kindervervoer naar school**, vooral omdat de Isla dit gratis doet. De Directeur verklaarde ons evenwel, dat hij plannen heeft om op de schoolkaarten voor het tweede, derde enz. kind, extra kortingen te geven. Indien het mogelijk is, zal de grondslag voor kinderkaarten zelfs ook nog verlaagd worden.

Al met al is het publiek over de enige bestaande lijn al uitermate tevreden, vooral nu het bandenverbruik zo sterk beperkt zal worden door een ingrijpende benzine-distributie. Natuurlijk zal het publiek eraan moeten wennen, dat geen enkel systeem volmaakt is. Onder het oude systeem werd men weliswaar voor de stoep van zijn huis afgezet, maar men moest vaak enkele uren wachten alvorens een truckjeschauffeur genegen was een klant te vervoeren. Nu heeft men een bus, die op tijd rijdt, en natuurlijk op vaste halteplaatsen stopt. Men moet dus steeds van de halteplaats naar de eigenlijke bestemming lopen. Dit moet men evenwel overal ter wereld en enkele minuten lopen is toch werkelijk niet teveel gevraagd. Het wordt trouwens ontzettend overdreven, misschien uit de tropische zin voor parvenu-achtigheid bij bepaalde groepen van Europese Nederlanders. Wie bijvoorbeeld op het Brionplein staat en op Pietermaai moet zijn, beweert — in vergelijking met andere steden volstrekt niet te rijden. Als de brug voor landverkeer open is, kan men **rustig wandelend** deze afstand in 15 à 20 minuten afleggen, dus een afstand, die men in alle andere steden ook pleegt te lopen.

Thans spreekt ieder over de buslijn en natuurlijk komen daarbij fouten naar voren, die de aandacht der Directie hebben. Op zichzelf is het al een benijdenswaardige positie aan het hoofd te staan van een Gouvernementsinstelling, die ieders sympathie heeft.

Buslijnen naar de buitendistricten, Barber en Westpunt, zijn in ontwerp. Plannen om in de avond en op **Zondag** enkele bussen te laten lopen, zijn in de maak.

Nog één verzoek: betaalt met gepast geld, dat maakt het verloop vlotter.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

HET VASTEN IN BRITS-INDIË.

Wil men hierover schrijven, dan kan men niet volstaan met het louter opsommen van feiten, die men van één of ander schrijver heeft nagelezen, en vooral niet op grond daarvan een regel afleiden voor een volk, om die aan te stippen als **oud gebruik.** Wanneer men iets wil beweren over de Brits-Indische godsdienstleer, dan moet men niet een Westerse vertaling raadplegen, om de heel eenvoudige reden, dat de Westerling de eeuwenoude Brits Indische gedachten niet letterlijk kan weergeven in zijn moedertaal en gelukt hem dit enigszins wel, dan is die vertaling als bewijsbron ongeldig, omdat ze de gevoelselementen van de oorspronkelijke bewoordingen mist, temeer daar die oude boeken in symbolen spreken.

Het is uit geen enkel authentiek boek van de Brits-Indische godsdienstleer te halen, dat de Brits-Indiërs volgens hun godsdienst vrijwillige gelofte mogen afleggen om zich net zo lang geheel en al van voedsel te onthouden tot ze sterven.

Het woord „prayopaveshana" wil dan ook niet zeggen het vrijwillig vasten van zich daartoe verplichten door gelofte om aldus tenslotte er van te sterven.

Neen, „prayopaveshana" is de aanduiding van een verplichte vasten van slechts één dag, alvorens over te gaan tot het houden van een bepaalde godsdienstoefening, waartoe men zich verplicht heeft door een vrijwillige gelofte.

Duurt het vasten wat langer, dan komt dat, doordat de persoon zich bezig houdt met een bepaalde geheime leer, nl. de Yoga-leer. Dan heet die handeling — vasten gepaard gaande met andere onthoudingen en kastijdingen — „tapeïsha" en de verrichter dier handeling heet „tapeïshari".

Doch ook de „tapeïshari" vast niet op zodanige wijze, dat hij er van sterft, want volgens de Yoga-leer mag dat niet. Het doel van de „tapeïsha" is dan het zich in verbinding stellen met de „eenziel" (opperste wezen, God dus) om aldus de „nierwana" te bereiken (nierwana, nadruk op de eerste lettergreep, terwijl de a van de tweede lettergreep stom is). Over dit woord „nierwana" zou ik enigszins een idee kunnen geven, als ik zeg, dat het betekent een hoge graad van kennis van zijn eigen ik, waardoor men zich samen zou doen smelten met de „eenziel" en daardoor voor zichzelf een einde maken aan de wedergeboorte.

Nu geef ik wel toe, dat er Brits-Indiërs zijn — zeer gering in aantal, in vergelijking met de massa — die hun heiligheid langs de straten tentoonstellen. Echter kan dat geen reden zijn om dat als vaststaand element van het „Hindoeïsme" te beschouwen.

Zover in het kort over het vasten.

De kasten in Brits-Indië.

Van hetgeen er over de kasten geschreven stond in het artikel, zij gezegd, dat er daarover een verkeerde opvatting heerst in het Westen.

Men is nl. door geboorte helemaal niet gedoemd om tot de dood toe tot een bepaalde kaste te behoren. Dit is te bewijzen uit de „Sathiarthperkash", waarin staat geschreven, dat men in een andere kaste kan overgaan, hetzij hoger of lager, slechts door verandering van handeling. Dat het kastenstelsel absoluut niets te maken heeft met de godsdienst, moge blijken uit een mantra (vers) van de „Rikje-Veda", waarin staat: „Eike varanang sarvam aredji", hetgeen betekent: „Allen, die het Arische volk uitmaken, zijn geheel aan elkaar gelijk." Derhalve was er van kaste geen sprake zelfs.

Veel later is er ontstaan een standenverschil, hetgeen ook in Europa in de loop der tijden plaats vond.

Er ontstonden vier standen vier kasten nl.: 1) de Brahmana, te vergelijken in Europa met de priesterstand; 2) de Kchattria, in Europa de edelen; 3) de Baïsha, de gegoede burgerij; 4) de Sudra, de stand van de handenarbeiders en dergelijke.

De vierde stand, Sudra dus, werd weer onderverdeeld in verschillende kasten, naargelang er in die tijd vakken bestonden voor de handenarbeid.

Zo is tot op de dag van heden Chamar niets anders dan schoenmaker; Lohar is ijzersmid; Sonar is goudsmid; Barrhai is timmerman enz., en deze Chamar, Lohar, Barrhai en dergelijke zijn allemaal verschillende kasten. De kastenverdeling was dus op grond van de arbeid, die men verrichtte. Ook met rijkdom had de kastenverdeling niets te maken, wel met de verstandelijke ontwikkeling b.v., want de kenners van de „Veda's" werden Brahmana genoemd, die dus ook het priesterlijk ambt oefenden.

Gemakshalve is nu wel gebeurd, dat de nakomelingen van al deze lieden, van de verschillende kasten, in hun eigen kring van werkzaamheden bleven, omdat ze van kleins af aan daarin opgegroeid, liever het werk van hun vader voortzetten in plaats van moeite te nemen en zich op te werken tot een hogere kaste. Vandaar het misverstand dat er in het Westen heerst, dat men in Brits Indië gedoemd is tot een bepaalde kaste te behoren door geboorte. Terwijl van de hogere kasten door het verrichten van andere arbeid dan die aan hun kaste eigen, velen zijn overgegaan naar een lagere kaste, heeft het tegendeel ook wel plaats gehad.

Op hetgeen er gezegd is over de „onaanraakbaren", zal ik niet ingaan, omdat ik, gezien de tijdsomstandigheden, het alom bekende, spreken is zilver en zwijgen is goud, in overweging neem.

Ramayana.

Dan wil ik nog even opmerken, dat de bewering omtrent Rama uit de „Valmiki's Ramayana" verkeerd is, nl. dat Rama Goeha ontmoette enz. Want in de gehele Ramayana komt de naam Goeha nergens voor als naam van dén koning der Chandalas, noch de naam Chandalas is er te vinden.

Goeha komt er wel voor als een woord, dat wij kunnen vertalen door een gat in een berg, een soort grot dus.

Ook uit de „Tulsikrit Ramayana" is de bewering van het artikel niet te bewijzen.

Over de „Ramayana" zou ik veel willen schrijven maar dan wordt het te veel. Wel zij gezegd, dat Rama de zoon was van Radja Dasrath van Adjodhiapur en hij was gehuwd met Sita, dochter van Radja Djanak van Djanakpur.

Om de wil zijns vaders te volbrengen, ging Rama naar het bos vergezeld van vrouw en jonger broer; echter had hij geen gelofte afgelegd van kluizenaar, zoals dat wordt beweerd in het artikel van Zaterdag jl. Want nadat hij veertien jaren heeft doorgebracht in het bos, waardoor hij zijns vaders wil had volbracht, keerde hij terug en regeerde nog dertien jaren en enkele dagen over Adjohiapur. Het juiste jaartal laat ons koud.

Er is door Valmiki en later door Tulsidaas de Ramayana geschreven, waarin het leven van Rama wordt verhaald opgesierd door een soort mythologie, waarin Rama en zijn vrouw als voorbeeld worden gesteld voor de Brits-Indiërs hoe men zich moest gedragen tegenover God en de maatschappij.

Nu zijn er veel onontwikkelde Brits-Indiërs geweest en zijn er nog, die juist om het wonderbaarlijke van de mythologie Rama gingen beschouwen als incarnatie van „Visnoe" en hem derhalve als godheid vereerden. Doch uit de Ramayana zelf blijkt uit een vers, dat Rama geen god was.

Nogmaals mijn dank aan de geachte Redactie voor de plaats in het blad.

Jan Somaroe.

VASTEN EN KASTEN IN BRITS-INDIË.

Het kastensysteem van de Hindoes is tegenwoordig een veel besproken onderwerp en telkens komen onze Westerse geleerden terug op dit onderwerp. Veler hunner hebben een min idee van het Hindoeïsme, omdat zij menen er veel van te weten, doch in werkelijkheid niet eens een oppervlakkig begrip van hebben.

Wanneer men over de kasten wil schrijven, moet men ten eerste weten, dat kasten niet alleen bij de Hindoes voorkomen, doch ook bij verschillende andere rassen, hoewel in een andere vorm.

Het aantal onaanraakbaren over de gehele wereld genomen, is vrij groot. En de onchristelijke theorie ten opzichte van deze „minderwaardigen" wordt nog dagelijks in practijk gebracht door den blanken meester ten opzichte van zijn kleurlingen-onderdanen.

Het kastensysteem volgens een Mantra (vers) uit de „Rikja Veda" luidende: „Eke varranang sarvam arredji" bestond in het geheel niet. Noch bestond er de naam Hindoe en derhalve was er geen sprake zelfs van Hindoestaan. Als men eens naar de „Ramayana" of de „Bhagwat Cita" wenst te verwijzen, dan valt er veel meer te vermelden, doch dit alles buiten beschouwing latende, moet men eens weten dat er in Brits Indië het kastensysteem wel een grote rol speelt, doch niet in die mate, zoals men dit in het Westen doet uitkomen. Er zijn in Brits Indië altijd partijen geweest tegen het kastensysteem en ze zijn er nu nog en juist onder de geleerden.

Men zal in de „Manusamirty" en in de „Sathjarthperkas" lezen, dat de ene kaste in een andere kan overgaan slechts door verandering van handelingen. De kaste van iemand wordt vastgesteld door zijn werkzaamheden en handelingen. En nergens zal men uit de Hindoese godsdienst wetgevingen kunnen bewijzen, dat men van geboorte af tot een bepaalde kaste moet behoren.

Echter heeft men in Brits Indië dit wel op sommige plaatsen in toepassing gebracht, reden waarom onze Westerse geleerden het gehele Hindoeïsme als onjuist verklaren.

Als voorbeeld mag dienen, dat Maha Risji Budha op grond van de Yogaleer ook beweerde, dat de kasten-scheiding niet moest bestaan noch rassenverschil. „Wij zijn allemaal mensen en zijn dus gelijk, ongeacht van welke kleur, kaste of ras." Dit brengt elke Brits Indische Boeddhist sterk in practijk.

Vasten: Onlangs verscheen er een artikel in „Dagblad Amigoe di Curaçao", dat Hindoes hun heiligheid langs de weg openbaren en dat zij een vasten-systeem hebben om langs de rivieren te zitten, niets in te nemen totdat ze sterven. Dit is echt een teken, dat de schrijver [schrijfster] niet veel afweet van het Hindoeïsme en van de Brits Indische gedachten.

Alweer kan deze bewering niet worden bewezen uit een Hindoese wetgeving, en meestal laat men zich dingen vertellen, die niet waar zijn, of dingen, die geheel iets anders betekenen, vat men verkeerd op. En als men van de millioenen Brits Indiërs, ja zelfs een behoorlijk aantal getroffen heeft, die uit eigen beweging hun heiligheid langs de straat tentoongesteld hebben enz., moet men daarom het gehele volk of hun godsdienst verdoemen? Men zal ook niet het gehele Christendom moeten veroordelen als een of andere bediener of belijder verkeerdheden heeft begaan of begaat of ware wantoestanden invoert.

Zo verscheen er eens een boek getiteld: „Mother India", zo idiootachtig mogelijk en werd door menig Westerling als het boek toegejuicht en niemand in het Westen drukte zijn bezwaar uit tegen dit boek, dat naar alle zwakke punten van een arm onderdrukt volk verwees, en toen er een antwoord daarop verscheen, getiteld: „Father India", werd dat als contrabanda veroordeeld. Houdt de democratie ook in om een arm onderdrukt volk zo herhaaldelijk te becritiseren en juist naar zijn zwakke punten verwijzen? Is misschien de bedoeling, dat er niets af te keuren valt in het Westen?

Het is voor een Westerling zeer moeilijk om de Brits Indische wijsheid te beseffen en beseft men soms, dan zijn er maar weinigen, die dit erkennen en in het Westen, en de weinigen, die dit deden, mag als voorbeeld dienen: „Een nieuw model van heelal", in welk boek op blz. 332 staat geschreven: „Het valt niet te ontkennen, dat de wijsbegeerte en de godsdiensten van Brits Indië onuitputtelijke bronnen voor het denken bevatten. En de Europese wijsbegeerte maakte en maakt ruimschoots gebruik van deze bronnen, doch vreemd genoeg, kan zij er nimmer uithalen, wat er het belangrijkste en meest essentiële van is" enz.

En verder nog de „Verborgen wijsheid"; „De leer van Boeddha"; „De kracht van de Geest" enz. En is het redelijk om met deze beschuldiging den Mahatma te verachten, terwijl des Mahatma's levensorde integendeel veel meer overeenkomt met die van de Yoga-leer? Is het ook een ware bewering, indien men de Brits Indiërs als een pro-Japans volk veroordeelt of een Japans-gezind volk, waar Brits Indië nooit in het verleden, noch heden ten dage de Japanners lief heeft?

Waarom beweert men, dat de Mahatma niet christen-gezind is? Omdat hij den missionarissen de vrijheid niet gaf om zijn volk van ideeën en godsdienst te beroven? Hij is toch altijd pro-christendom geweest zover dit aangaat buiten zijn volk, doch waarom acht men hem anti, indien hij geen afstand wenst te doen van zijn eigen mensen op dit gebied? Is het Hindoeïsme in vergelijking met de meeste daaruit voortspruitende [?] godsdiensten niet rijp genoeg of heeft het minder bronnen van denken dan een andere? Is men misschien verplicht zijn ideeën te veranderen of afstand te doen van zijn geloof, en ideeën van anderen over te nemen, omdat men zich afhankelijk gevoelt of gunsten krijgt van anderen? Noemt men dit ook soms democratie?

Tulsidaas.

Naschrift der Redactie.

Het woord Hindoeïsme duidt evenals het woord Christendom **geen bepaalde** godsdienst aan noch een of ander scherp omlijnd wijsgerig, sociaal of economisch stelsel. Het Christendom omvat een complex van zeden gewoonte, waarderingsoordelen, ideeën en idealen, dat aan het Christelijk leven erger is. Dit neemt echter niet weg, dat er in het Christendom groepen zijn met een eigen stel gewoonten, ideeën en idealen en dat deze groep zich onderscheidt van de andere groepen. Al deze groepen zoals Katholieken, Jansenisten, Anglicanen, Protestanten en hebben echter een complex van gewoonten, waarderingsoordelen, ideeën en idealen gemeen, waardoor zij Christelijk zijn. Zo ook is dit het geval bij het Hindoeïsme. Het Hindoeïsme omvat een complex van reden, gewoonten, riten, overleveringen en opvattingen, die bij de Hindoes van Voor-Indië algemeen ingang en erkenning gevonden hebben.

Slechts door het niet aanvaarden van enkele algemene erkende dogma's zijn zich sommige groepen zozeer van de meerderheid gaan onderscheiden, dat zij buiten de kring van het Hindoeïsme zijn komen te staan, zoals de Boeddhisten en de Dzjaina's. Het ontstaan van dit complex, dat men Hindoeïsme noemt, heeft in de loop der eeuwen plaats gevonden. Hieraan hebben voornamelijk 3 volken medegewerkt: 1e de Ariërs, 2e de Drawidische volken, 3e volken van de Austronesische taalstam.

Na de inval van Alexander den Grote kwamen er ook vele Hellenistische invloeden bij. De bestudering van de leer der Weda's (gewijde wetenschap) staat nog pas in de kinderschoenen.

Kasten. Een van de belangrijkste elementen van het Hindoeïsme is het kasten-systeem, dat oorspronkelijk slechts uit 4 hoofdkasten bestond. De overgang van de ene kaste naar de andere is mogelijk. De kaste der onaanraakbaren is een uitwas, waartegen Gandhi steeds gestreden heeft.

Het systeem van kasten bestaat niet bij andere volken. Inderdaad moet worden toegegeven, dat er bij andere volken andere verschillen bestaan. Doch de ene onbillijkheid wordt in geen enkel opzicht verkleind of weggenomen door te wijzen op een andere onbillijkheid.

Vasten. Toen wij de vasten van Gandhi bespraken, hebben wij in geen enkel opzicht dit systeem van vasten noch de wijze van vasten willen veroordelen. Het zij verre van ons de Hindoes te veroordelen om hun vasten, doch de geachte inzender zal toch niet ontkennen, dat dit vasten veelal zij het dan niet met een vooropgezette bedoeling en mogelijk zelfs tegen de bedoeling in tot de dood voert.

Dat er over „prayopavehana" en het vasten tot de dood verschil van mening bestaat, blijkt wel uit de mening van den Brits Indischen geleerde Nagendranath Gupta, welke wij bij onze uiteenzetting volgde.

Deze geleerde geeft ook de geschiedenis van de ontmoeting van Rama, een incarnatie van Visjnoe, met Goeha, den Koning der Chadolas, weer.

Gandhi zelf, alhoewel hij niet vastte om te sterven naderde toch al heel dicht de dood en terecht was de wereld bezorgd over de afloop van deze rigoreuze vasten. Ook zullen de inzenders wel toegeven, dat Gandhi tot zulk een vasten in staat was, doordat hij het vasten gewoon is.

Het uiterlijk vertoon, dat veelal — doch lang niet altijd — bij de boetedoeningen geschiedt, is een uiting van godsdienst en ras, die omdat zij vreemd is toch nog geenszins belachelijk behoeft te zijn, zoals de inzenders denken, dat wij menen.

Wat de Oosterse wijsheid betreft, geven wij vanzelfsprekend toe, dat ook deze de universele wetenschap verrijkt heeft en dat dit bij vollediger bestudering nog meer het geval zal zijn.

Het was geenszins onze bedoeling Gandhi te doen minachten en ook hebben wij niet beweerd, dat de Brits Indiërs pro-Japans zijn. Alleen Gandhi's methode van strijd tegen de Japanners namelijk de „niet-medewerking" heeft tegen een natie van krijgers zoals Japan geen zin.

Tot slot hebben wij gezegd, dat Gandhi geen vriend van het Christendom is en dit kunnen wij niet anders dan vasthouden. Gandhi wil het Christendom niet voor de Hindoes en dit brengt hem in strijd met alle Christenen, die de plicht hebben het Christendom te verbreiden. Met eerbied voor al het schone in het Hindoeïsme moeten wij, als Christenen, verklaren, dat het niet de door God gegeven leer is. Het Hindoeïsme als levensbeschouwing is in tegenspraak met het Christendom en Gandhi, die het Hindoeïsme wil redden, is en moet anti-Christelijk zijn. „Wie niet vóór is, is tegen".

Deze houding der Christenen en der Hindoes heeft niets met democratie te maken. Democratie wil niet zeggen, laat Gods water maar over Gods akker lopen. Democratie is geen levenshouding, die staat boven het woord van Christus: „Gaat en onderwijst alle volken."

Democratie is een bepaalde ordening van onderdanen en Staat, een materiële verhouding, maar godsdienst beheerst de geesten en kan niet door democratie beperkt worden. Het is de spirituele verhouding tussen den Schepper en de individuen. Daarbij te spreken van niet of wel democratisch is niet passend.

OVER DE SCHORSING DER PRACTIZIJNS.

Waar het Hof van Justitie qua College van toezicht over de practizijns, ons heeft geschorst omdat wij oneerbiedig zouden hebben gehandeld t.o.v. dit College, door indiening van een rechtsvordering tegen de gebroeders Curiels, eisende een hoger honorarium dan het Hof qua College van toezicht vermeende voor onze werkzaamheden in de bekende strafzaken te kunnen vaststellen — aldus doordat wij ons niet hebben onderworpen aan de desbetreffende beschikking van het Hof als zodanig — zal het niet meer dan consequent zijn, dat bij regelmatige voortzetting der rechtsvorderingen door ons, strengere maatregelen tegen ons toegepast zullen worden.

Waar het Hof qua College van toezicht de indiening der rechtsvorderingen acht als een oneerbiedige daad t.o.v. dit College is van uit dit standpunt beschouwd, de regelmatige voortzetting der rechtszaken een gecontinueerde oneerbiedige handeling tegenover meerbedoeld College, waartegen uiteraard strengere maatregelen dienen te worden toegepast.

Het is dus te verwachten, dat het Hof qua College van toezicht, wil het consequent zijn, strengere maatregelen tegen ons zal gaan toepassen.

Collega van der Meer is intussen van de lijst van practizijns geschrapt, omdat hij een rechtsvordering tegen den Voorzitter en leden heeft ingesteld.

Hem en Collega Lampe wil ik echter toeroepen "The truth is in march, nothing that can stop it".

C. Albert Eman.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Do., 4 Maart:

Telegram Afdeling: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.

Shipping & Supplies: Hr. Polvliet, tel. 417, Negropont 33 A.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Soffree, tel. 799, Hotel CPIM.

Dok Afdeling: Hr. Egge, tel. 431.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **Curaçaose Postzegel Vereniging:** Aanstaande Zondag 7 Maart 1943 zal een gewone ledenvergadering worden gehouden in het Loge-gebouw „De Vergenoeging" te Willemstad. Aanvang 10 uur.